

אך איש מהעיתונאים אינו נוטש את המקום. החיילים המגיעים בקבוצה השנייה חובי שים כומתה שונה — אלה הם אנשי האירגון הפרו-עיראקי.

בנמל נמצאים כעת שלושה צבאות: צרפתי, לבנוני ופלסטיני. קשה מאוד להבדיל ביניהם. בעוד שהחיילים בקבוצת-המשאיות הקור דמת נושא קיטבגים, החיילים המגיעים כעת נושאים תרמילי-גב, ועליהם שמיות מנומרות. הם יורדים מהמשאיות ומתפזרים קדימה. קשה שלא לחוש כבוד לדרך שבה הם עושים את הדברים, בסדר מופתי, במשמעת, ללא בעיות. המפקד עוטה מסי ביב לצווארו וזר של פרחים לבנים.

כמה חיילים נושאים על גבם ארפיג'ו. חייל אחד נושא תחמושת. איש זקן, לבן שיער, נושא מיוודה, יורד גם הוא מאחת המשאיות ועולה לאונייה. בין העיתונאים רבים החושים: האם בין החיילים גם אנשי-הנהגה של אש"ף? האם ינסו להבריח את יאסר ערפאת?

מגיעה הקבוצה השלישית. שוב ארבע משאיות. דיגלי פלסטין, כתובות, תמונות יאסר ערפאת. החיילים יורדים מהמשאיות, מתפקדים ונכנסים אל בטן האונייה.

אל

לביים

עיתונאים המגיעים מביירות המערבית רבים מספרים על תמונות קרועות-לב של נשים הנפרדות מבעליהן, ילדים הנפזרים מאבותיהם ואמהות הנפרדות מבניהן. טיקסי הפרידה, כך מספרים העיתונאים, בעצמום, ואלדי ג'נבלאט, המנהיג הלבנוני הדרוזי, נפרד מחיילי-אש"ף בהורקת מחי סנית ובקריאות-עידוד.

לפני היציאה לנמל ביירות נערך טקס באיצטדיון, אחר-כך עלו החיילים על המשאיות. רחובות ביירות המערבית המו אדם בשעה שהמשאיות עברו בתוכם. הם מונים קראו קריאות-עידוד בנוסח של "ברוך וברכה", אשה אחת נראתה כשהיא רוקדת עם רובה קלציניקוב.

העיתונאים הירים שחזרו ממערב העיר גרמו לנו להבין טוביטוב שגם הפעם, הסיפור האמיתי נמצא בצד ההוא.

פה, בנמל ביירות, ציפו הכל להפלגתה של סול ג'ואורגוס. דלתותיה האחוריות נסגרו, עוד תמונה אחת של האנייה העוזבת את הנמל — והעיתונאים ממהרים לבניין סמוך, שממנו צופים כעת שרר הביטחון והרמטכ"ל בפנינו, שרהביטחון, כך אומרים, יערוך מסיבת-עיתונאים. חיילים הצרפתיים, בעלי הכומות הירוקות והאדומות וחיילי צבא לבנון, נוטשים כעת את הציף, והאנייה עושה דרכה. לאט לאט, אל לב הים.

בערב, במיסעדת-דיגים בג'ונייה, מתחת לקאזינו דה-הליבאן, החיים כרגיל. המיסעדה מלאה מפה-לפה, כאילו לא התרחש זה עתה מאורע היסטורי. אני מבקש מידידי הלבנוני תרגום המסתובבות סביבי.

קשה להגיד שהלבנונים עסוקים בנושא הפינוי. הם מתוכננים על טעמו של הדג. במיפץ היפהפה הרוגע של ג'ונייה החיים כרגיל. כמה מידידינו עזבו את העיר לחופשת-הקיץ שלהם, ונצרת קרקור איאן, לבנוני ארמני המתגורר בחלקה המערבי של העיר, מספר לי שהוא מגיע לג'ונייה כל סוף-שבוע. ילדיו גרים כאן. הוא עצמו נשאר במערב כדי לשמור על הבית.

אני שואלת אותו איך הוא מרניש אחרי התחלת הפינוי והוא אומר שהוא מאושר. אני שואלת אותו אם הוא אוהב את הישראלים, ונצרת קרקוראיאן, העובד כראש פקחי מיגדל-הפיקוח של נמל-העיר פה של ביירות, אומר: "אני רוצה להגיד לך משהו, אבל תבטיחי לי שלא תעלבי." אני מבטיחה, והוא אומר: "את יודעת, עד שהגעתם לנמל-התעופה היה לי כבוד אליכם. אבל אחרי שהגעתם לנמל-העיר פה, וראיתי איך החיילים שלכם גנבו, חירבנו, השחיתו והשחיתו כל חלקה טובה, אני לא חושב שאני אוהב אתכם עוד."

אני מנסה לדבר איתו על הפינוי, קר קוראיאן מתחמק מהנושא. הוא ממליץ על דג טעים במיוחד, ומדבר איתי על ירושלים, שם מתגוררת אחותו, שהיא רופי-אתילדים בשכונת שועפת. ארץ משונה. אש"ף התל בפנינו, וכאן בג'ונייה החיים כרגיל.

מארב ליד צור

התמונה למעלה צולמה דקות מעטות אחרי שאוטובוס של צה"ל נורה מן המארב, מצפון לצור, ביום הראשון השבוע.

האוטובוס נראה משמאל. הוא ירד מן הכביש אחרי שהנהג נפצע, ונתקל בעמוד-חשמל. חמשת החיילים שהיו בו נפצעו מהירי, אחד נפצע עזעים אנושים. מימין נראה אחד החיילים שלשבו ברכב הראשון שהזדמן למקום אחרי הירי, שפתחו מייד באש.

צוות "העולם הזה", שחזר מסיקור הפינוי בביירות, הזדמן למקום שתי דקות לאחר מכן, כאשר חיילי צה"ל הראשונים התארגנו לפעולה. הצלמת ענת סרגוסטי הצטרפה אל הכוחים.

בהמשך הפעולה נערכה במקום תקיפת מכונית. אזרח לבוש-גוניה, שירד מאחד מכלי-הרכב, בעל דיעות לאומניות-קיצוניות, התחיל להסית את החיילים נגד הצלמת. בעוד שהפצועים לא נחלצו עדיין מן האוטובוס, נערך בכביש ויכוח סוער בין מחייבי "העולם הזה" ושולליו, כאשר לובש-הגופיה תבע מן החיילים הנרגשים לעשות פעמים בצדמת. שוטר צבאי בלונדי, שסירב להזדהות (בתמונה למטה), התנפל על ענת סרגוסטי וניסה בכוח לשבור את המצלמה שלה. רביסרון וסגן, שהזדמנו גם הם למקום, הגנו על הצלמת.

רק לאחר מכן הגיע מסוק והפצועים פונו. במשך כל זמן התקרית נערכה הנשמה מלאכותית לפצוע, שנפגע בראשו ושהיתה סכנה לחייו.

בינתיים הגיעו למקום כוחות גדולים של צה"ל, משני הכיוונים. הם נערכו לסריקת השטח, שבו יש מטעים משני עברי הכביש, אך התוקפים נעלמו מייד אחרי חפיץ.

פינוי אזרחים
חיילים ירו לעבר הבית, מתוך חשש שמא באו היריות משם. לאחר מכן פונו תושבי הבית. האשה נפגעה בדרושה ונחבשה. גם מבית סמוך פונו כמה אזרחים לבנוניים. התוקפים נעלמו מיד אחרי הפיגוע.

יריות אל המטע
עדיין לא ברור מניין באו היריות לעבר האוסר בוס. חיילים מזדמנים תפסו מחסה ליד הבית ומחפים על חבריהם, שהתקדמו לתוך המטע. אחרים עומדים ומתבוננים בהתקדמות.